

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **P. X. N.**, zastoupený Mgr. et Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, Odbor cizinecké policie**, se sídlem Masarykova 27, 400 01 Ústí nad Labem (dříve Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, Inspektorát cizinecké policie Rumburk, se sídlem Rolnická 1, 408 01 Rumburk), proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 9. 2009, čj. CPUL-5940-49/ČJ-2009-0464PR-SV, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 13. 1. 2011, čj. 15 Ca 145/2009 - 32,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ze dne 23. 9. 2009, čj. CPUL-5940-49/ČJ-2009-0464PR-SV, uložilo Oblastní ředitelství policie Ústí nad Labem, Inspektorát cizinecké policie Rumburk, žalobci podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), správní vyhoštění s dobou zákazu vstupu na území České republiky v délce dvou let, stanovilo dobu k vycestování z území a rozhodlo, že se na žalobce nevztahují důvody

znemožňující vycestování podle § 179 zákona o pobytu cizinců. Podle § 85 odst. 2 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, byl vyloučen odkladný účinek odvolání. Žalobce byl poučen, že proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení rozhodnutí (§ 169 odst. 6 zákona o pobytu cizinců v rozhodném znění); proti výroku o vyloučení odkladného účinku odvolání se podle § 85 odst. 4 správního řádu nelze odvolat. Rozhodnutí bylo zástupci žalobce doručeno dne 24. 9. 2009.

[2] Dne 6. 10. 2009 podal žalobce k poštovní přepravě žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, v níž se domáhal zrušení výroku o vyloučení odkladného účinku odvolání. S účinností ode dne 1. 1. 2011 přešla působnost Oblastního ředitelství policie Ústí nad Labem, Inspektorátu cizinecké policie Rumburk na Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, Odbor cizinecké policie (žalovaný). Krajský soud usnesením ze dne 13. 1. 2011, čj. 15 Ca 145/2009 - 32, žalobu odmítl. V odůvodnění uvedl, že v souladu s § 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců musí být žaloba proti rozhodnutí o správním vyhoštění podána do 10 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni; zmeškání lhůty nelze prominout. V dané věci bylo rozhodnutí žalovaného zástupci žalobce doručeno dne 24. 9. 2009. Jelikož poslední den lhůty (4. 10. 2009) připadl na neděli, skončila lhůta pro podání žaloby v pondělí dne 5. 10. 2009. Žalobce však podal žalobu k poštovní přepravě až v úterý 6. 10. 2009. Krajskému soudu proto nezbylo než žalobu odmítnout jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Ve včas podané kasační stížnosti žalobce uvedl, že vzhledem k evidentní přípustnosti žaloby proti rozhodnutí o vyloučení odkladného účinku (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2010, čj. 7 As 26/2009 - 58, publikovaný pod č. 2191/2011 Sb. NSS) a vzhledem ke stanovení zvláštní třicetidenní lhůty pro podání žaloby v § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, nelze relevantně obhájit paušální a nerozvedenou argumentaci soudu odůvodňující odmítnutí žaloby odkazem na lhůtu desetidenní.

[4] Žalobce dále odkázal na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2009, čj. 4 Ads 39/2008 - 83, publikovaný pod č. 1980/2010 Sb. NSS., ze kterého podle žalobce vyplývá, že žalobu nelze považovat za opožděnou, je-li podána po uplynutí zvláštní lhůty vyplývající ze zvláštního zákona, avšak před uplynutím obecné dvouměsíční lhůty podle § 72 odst. 1 s. ř. s., pokud žalobce nebyl správním orgánem v daném rozhodnutí o této zvláštní lhůtě poučen. V projednávané věci nebyl žalobce zcela jednoznačně o zvláštní lhůtě poučen, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí i z obsahu správního spisu, a žalobu podal ve lhůtě třiceti dnů stanovené v § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců.

[5] Z hlediska zachování lhůty žalobce analogicky odkazuje též na návrh Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2010 k Ústavnímu soudu na zrušení § 32 odst. 2 písm. c) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), týkající se sedmidenní lhůty pro podání žaloby proti rozhodnutí Ministerstva vnitra o zastavení řízení o udělení

mezinárodní ochrany. Nejvyšší správní soud se v návrhu domnívá, že sedmidenní lhůta je příliš krátká a neposkytuje neúspěšným žadatelům dostatečnou soudní ochranu. Podle žalobce by bylo možno obdobnou argumentaci použít i proti případné akceptaci desetidenní lhůty k podání žaloby proti rozhodnutí o vyloučení odkladného účinku, neboť by byla nepřiměřeně krátká vzhledem k případným následkům jejího zmeškání, resp. vzhledem k absenci jakéhokoliv poučení o možnosti bránit se proti rozhodnutí o vyloučení odkladného účinku soudním přezkumem.

[6] Ze všech uvedených důvodů žalobce navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[7] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti nejdříve podrobně rekapituloval proběhlé správní řízení a důvody vedoucí k vyhoštění žalobce. Následně se ztotožnil se závěrem krajského soudu, že žaloba byla podána opožděně po uplynutí zákonné desetidenní lhůty zakotvené v § 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Dále uvedl, že Ředitelství služby cizinecké policie jako odvolací orgán na základě odvolání žalobce vydalo dne 30. 6. 2010 rozhodnutí čj. CPR-15182-2/ČJ-2009-9CPR-V243, jímž zrušilo rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce a věc vrátilo žalovanému k novému projednání. Tímto rozhodnutím nadřízeného orgánu tedy došlo i ke zrušení výroku o vyloučení odkladného účinku odvolání. V novém rozhodnutí ve věci, jež žalovaný vydal dne 16. 12. 2010 pod čj. CPUL-5940-76/ČJ-2009-0464PR-SV, již odkladný účinek odvolání vyloučen nebyl.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[8] Mezi stranami řízení o kasační stížnosti není sporu o skutkových otázkách, tedy že rozhodnutí o správním vyhoštění bylo žalobci doručeno dne 24. 9. 2009 a že žalobce podal proti výroku tohoto rozhodnutí o vyloučení odkladného účinku odvolání správní žalobu k poštovní přepravě dne 6. 10. 2009, tedy jedenáctý den po doručení rozhodnutí. Nejvyšší správní soud se neztotožňuje s tvrzením žalobce, že krajský soud v odůvodnění napadeného usnesení použil paušální a nerozvedenou argumentaci. Tato námitka, pravděpodobně směřující k nepřezkoumatelnosti usnesení pro nedostatek důvodů, nemůže obstát, neboť z usnesení krajského soudu jsou jeho úvahy jasně patrné. Krajský soud uvedl, jaké právní předpisy a z jakého důvodu je třeba na věc aplikovat a jaký z toho pro žalobce vyplývá procesní důsledek. K posouzení tedy zbývá právní otázka vyplývající z kasační stížnosti žalobce, zda správní žaloba proti výroku o vyloučení odkladného účinku odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění musí být podána ve lhůtě deseti nebo třiceti dnů podle ustanovení § 172 odst. 1 a 2 zákona o pobytu cizinců.

[9] Nejvyšší správní soud nicméně neshledal prostor pro to, aby se blíže nadnesenou právní otázkou zabýval. Veden tvrzením žalovaného zdejší soud ze správního spisu ověřil, že Ředitelství služby cizinecké policie na základě odvolání žalobce vydalo dne 30. 6. 2010 rozhodnutí čj. CPR-15182-2/ČJ-2009-9CPR-V243, jímž zrušilo rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce ze dne 23. 9. 2009, čj. CPUL-5940-49/ČJ-2009-0464PR-SV, a věc vrátilo žalovanému k novému projednání. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v žalobcem zmiňovaném rozsudku ze dne 7. 9. 2010, čj. 7 As 26/2009 - 58, mimo jiné konstatoval, že zrušením rozhodnutí o vyhoštění odvolacím orgánem zaniká i vyloučení odkladného účinku odvolání.

[10] Rozhodnutí o odvolání nabylo právní moci dne 13. 9. 2010. V době rozhodování krajského soudu o podané žalobě tak napadené rozhodnutí (výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání) již neexistovalo, a krajský soud byl tudíž povinen žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nesplnění podmínky řízení. Existence rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. je totiž základní podmínkou řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Z logiky věci pak odmítnutí žaloby pro absenci této podmínky řízení musí mít přednost před jejím odmítnutím pro opožděnost. Jak vyplývá ze soudního spisu, krajský soud nebyl o zrušení rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce vyrozuměn, nelze mu tudíž toto pochybení vytýkat.

[11] Nejvyšší správní soud zastává názor, že v situaci, kdy byla žaloba krajským soudem správně odmítnuta, avšak z nesprávného důvodu, bylo by nesmyslným prodlužováním řízení a v rozporu se zásadou hospodárnosti, pokud by napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení (obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 2. 2006, čj. 1 Afs 129/2004 - 76, publikovaný pod č. 1476/2008 Sb. NSS). V takovém případě Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítne a nesprávný důvod odmítnutí žaloby nahradí důvodem správným. Tento postup vyplývá též z přiměřeného použití § 110 odst. 1 s. ř. s., podle nějž je Nejvyšší správní soud oprávněn učinit si sám úsudek o tom, zda existují důvody pro odmítnutí žaloby, a napravit v tomto směru nesprávné rozhodnutí krajského soudu. V projednávané věci je proto na místě kasační stížnost zamítnout, neboť k odmítnutí žaloby došlo v souladu se zákonem.

[12] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o kasační stížnosti žádné účelně vynaložené náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. května 2011

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu